

[Stauning.]

andre Interesser end Statens kan komme til. Det er en Selvfølge, at mit Parti har rejst sig herimod. Vi er stadig uafhængige, vi har ingen Interesser, der gaar forud for Samfundets. Vi skylder ikke private Banker eller Forretningsvirksomheder det Hensyn, at vi for deres Skyld prisgiver Statens Interesser.

Det Forslag, der foreligger, er blevet til efter svære Forberedelser, men er ikke egentlig Resultatet af disse Forberedelser. Det er jo det besynderlige, at alt det Postyr med Lovgivning og Tomandsudvalg fører til slet ingenting; det er noget helt andet, der bliver Resultatet, og som bliver fremsat som Ministerens Resultat af Overvejelserne. Rigsdagen har for sin Del sagt, hvad der bør ske, og hvad der kræves: En Lov, der sikrer Landmandsbankens Fortsættelse uden Statsgaranti som privat Aktiebank; det er Rigsdagens Forlangende, og det staar i Loven. Rigsdagen har ikke ønsket Landmandsbankens Likvidation; og Rigsdagen har aldeles ikke ønsket nogen ny Bank under Rigsdagens Medvirken. Den højtærede Minister synes ikke at have forstaaet Rigsdagens Villie; men de Embedsmænd, der har haft Sagen til Undersøgelse, har forstaaet den. Allerede ved de Overvejelser, der fandt Sted i Tremandsudvalget, som jeg i sin Tid nedsatte, forstod Embedsmændene særdeles godt, at det var Rigsdagens Bud, de nu skulde følge, og at Opgaven var en Sikring af Statens Interesser, baade øjeblikkeligt og ud i Fremtiden, og at sikre Landmandsbanken med dertil hørende Erhvervsvirksomheder en fortsat Eksistens. Og det ses jo ogsaa, at det har været det nye Tomandsudvalgs — de Herrer Dalhoffs og Greens Opfattelse; de er ganske klare over, hvad der var deres Opgave. Det har fundet Udtryk i det af deres Forslag, der betegnes som Forslag Nr. I. Dette Forslag opfylder det Formaal, som siden 1922 stadig har været udtrykt som Rigsdagens Formaal i denne Sag.

Tomandsudvalgets Beretning er nu forelagt, og den var Genstand for en meget stor Del af den højtærede Ministers Bemærkninger. Jeg maa nu sige, at jeg har aldrig forstaaet den saglige Begrundelse for dette Udvalgs Nedsættelse, men jeg havde naturligvis ikke noget imod det; Nationalbanken skulde selvfølgelig paa en eller anden Maade være med i disse Overvejelser; det har jeg aldrig været blind for. Men havde det ikke været rimeligere, om man, da man nu havde dette Tremandsudvalg, havde suppleret det med et fjerde

Medlem som Repræsentant for Nationalbanken? Saa havde der dog været det Grundlag at arbejde videre paa.

Jeg ved for øvrigt ikke, hvorfor dette Tremandsudvalgs Beretning eller Betænkning stadig holdes skjult; der maa dog være noget fra det. I min Tid arbejdede det flittigt; og jeg kan ikke tænke mig, at det er blevet standset i sin Virksomhed, da jeg forlod Stillingen. Men vilde man endelig have en Nationalbankdirektør med i Overvejelserne, hvad jeg særdeles vel forstaaer, havde det saa ikke været naturligere at udvide Udvalget paa denne Maade, selv om hans Medvirken ved en Opgørelse — ved een Opgørelse til — jo ikke var strengt paakrævet? Det Medlem af Nationalbankens Direktion, som nu har været med, har saamænd i Forvejen været med til Opgørelser nok om Landmandsbanken; saa i og for sig var det ikke paakrævet at faa ham med til at lave en til. Men det skal jeg ganske lade staa hen, om det var paakrævet eller ikke; at Nationalbanken skulde være med i Overvejelserne, anser jeg for rimeligt.

Beretningen fra Tomandsudvalget indeholder altsaa en Opgørelse; og jeg tager neppe fejl i, at denne Opgørelse skyldes de i Beretningen nævnte Bankmænd, som blev tilkaldt paa Ministerens Foranledning. Men Udvalget har altsaa medgivet denne Opgørelse sammen med Betænkningen og Forslaget. Denne Opgørelse viser en Bestræbelse, tror jeg, man kan sige, for at være paa den sikre Side, en Bestræbelse for at være bombesikker paa at være paa den rette Side, og samtidig en Bestræbelse for at vise en udsøgt Venlighed overfor dem, der skal overtage Likvidationsboet. Reelt er Opgørelsen fuldkommen værdiløs; og det har den højtærede Minister ogsaa sagt i sin Forelæggelsestale, om end med mere excellente Vendinger, end jeg behersker. Bankens Ledelse og Ministerens Assistent er jo gaaet til Opgørelsen ud fra vidt forskellige Synspunkter, og for en væsentlig Del kan en saadan Opgørelse jo kun være et rent individuelt Skøn. Jeg vil derfor ikke gaa ind paa Opgørelsens Enkeltheder — det var særdeles vel muligt — den er nemlig i sin Helhed saa lidet af Værdi. Men den er altsaa opgjort i en bevidst Hensigt, opgjort til Forberedelse af en forholdsvis hastig Likvidation, Forberedelse til noget, der efter Rigsdagens Villie ikke kan finde Sted, og som i Statens Interesse ikke bør finde Sted.

Derimod maa jeg sige i denne Forbindelse, at medens jeg altsaa ikke reelt til-